

LIETUVOS RESPUBLIKOS EKONOMIKOS MINISTERIJOS
N U T A R I M A S

1993 m. liepos 15 d. Nr.23-06-2104
Vilnius

Dėl prekių eksportą ir importą
reguliuojančių tvarkų

LAIKINO PREKIŲ ĮVEŽIMO Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ
T V A R K A

1. Laikino prekių įvežimo į Lietuvos Respubliką tvarka (toliau vadinama - tvarka) reglamentuoja prekių (įskaitant transporto priemones) įvežimo į Lietuvos Respublikos muitų teritoriją (toliau vadinama - muitų teritoriją) turint tikslą gražinti atgal per nustatytą laikotarpį jų neperdirbus, išskyrus normalų jų nusidėvėjimą dėl įprastinio naudojimo, tvarką.

2. Laikino įvežimo procedūra gali būti taikoma prekėms, nurodytoms šios Tvarkos priede, kurios gali būti identifikuojamos jas gražinant. Laikino įvežimo procedūra gali būti taikoma ne tik tai prekėms, tiesiogiai įvežtoms į muitų teritoriją iš užsienio, bet ir gabentoms tranzitu ar laikytoms muitinės sandėlyje.

3. Laikinai įvežtos prekės sąlyginai visiškai atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu sąlyginai iš dalies atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių. Laikinai įvežamoms prekėms netaikomi ekonominio pobūdžio įvežimo draudimai ir apribojimai.

4. Prekės laikinai įvežamos jas deklaruojant ir pateikiant garantiją ar sumokant užstatą Muitinės departamento prie Finansų ministerijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytais atvejais, kai prekėms įvežti taikomi draudimai ar apribojimai, prekės gali būti laikinai įvežamos tik tai pateikus muitinei įgaliotos valstybinės institucijos nustatyta tvarka išduotą leidimą.

5. Siekiant palengvinti laikinai įvežamų prekių identifikavimą laikino įvežimo procedūros užbaigimo metu, muitinė turi teisę pradedant laikino įvežimo procedūrą, esant reikalui, reikalauti pateikti jų detalų aprašymą, charakteristikas, schemas, fotografijas, nurodyti ženklus, numerius, markiravimą ir kitus požymius, taip pat žymėti tokias prekes muitinio įforminimo ženklais (plombomis, antspaudais, perforacija) bei imti jų pavyzdžius.

6. Laikinai įvežtos prekės turi būti gražintos atgal per muitinės nustatytą laikotarpį, pakankamą nurodytam įvežimo tikslui pasiekti, bet ne ilgesnį kaip 12 mėnesių. Muitinė išimties būdu dėl susidariusių ypatingų aplinkybių gali pratęsti laikinojo įvežimo terminą.

7. Muitinė gali leisti perduoti laikino įvežimo procedūros vykdytojo teises kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, jeigu jis tenkina šios procedūros vykdytojui nustatytas sąlygas ir prisiima ankstesniojo vykdytojo įsipareigojimus.

8. Laikino įvežimo procedūra normaliai baigiama laikinai įvežtas prekes gražinant atgal. Laikinei įvežtos prekės gali būti gražinamos viena ar keliomis siuntomis. Laikino įvežimo procedūra gali būti užbaigta ne būtina toje pačioje muitinės įstaigoje, kurioje ji pradėta.

9. Laikino įvežimo procedūra taip pat gali būti užbaigta:

9.1. muitinės sutikimu padėjus prekes į muitinės sandėlį ar pradėjus tranzito procedūrą, numatant jas išvežti ar toliau jomis disponuoti nustatyta tvarka;

9.2. prekes importuojant, jeigu importo procedūrą galima taikyti tokioms prekėms sutinkamai su Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais ją reglamentuojančiais teisės aktais, laikantis visų tokiame atveju nustatytų sąlygų ir atliekant visus privalomus formalumus;

9.3. prekėms rimtai nukentėjus dėl nelaimingo atsitikimo ar force majeure, jeigu sugadintos prekės:

9.3.1. pateikiamos muitinei laikino įvežimo procedūrai užbaigti, sumokant importo muitus ir mokesčius, nustatytus tokioms prekėms jų pateikimo muitinei metu;

9.3.2. neatlygintinai perduodamos muitinei, atleidžiant laikino įvežimo procedūros vykdytoją nuo importo muitų ir mokesčių mokėjimo;

9.3.3. sunaikinamos muitinei prižiūrint laikino įvežimo procedūros vykdytojo ar kito suinteresuoto asmens lėšomis; už bet kurias išlikusias dalis ar medžiagas, jas importuojant, turi būti sumokami importo muitai ir mokesčiai, nustatyti tokioms prekėms jų pateikimo muitinei metu;

9.4. prekėmis disponuojant 9.3.2. arba 9.3.3. punktuose nurodytu būdu laikino įvežimo procedūros vykdytojo prašymu;

9.5. laikino įvežimo procedūros vykdytojui įrodžius muitinei priimtiniu būdu prekių sunaikinimą ar visišką praradimą dėl nelaimingo atsitikimo ar force majeure, atleidžiant laikinojo įvežimo procedūros vykdytoją nuo importo muitų ir mokesčių mokėjimo.

10. Užbaigus laikino įvežimo procedūrą šios Tvarkos 8 ir 9 punktuose nurodytais būdais per muitinės nustatytą laikotarpį, laikino įvežimo procedūros vykdytojui gražinama pateikta garantija ar sumokėtas užstatas.

11. Neužbaigus laikino įvežimo procedūros per muitinės nustatytą laiko periodą, prekės laikomos importuotomis ir iš laikino įvežimo procedūros vykdytojo išieškomi atitinkamoms prekėms nustatyti importo muitai ir mokesčiai.

12. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

Julius Veselka

Pramonės ir prekybos ministras

Kazimieras Klimašauskas

Lietuvos Respublikos
vyriausiojo muitininko
pavadootojas

Paulius Darginavičius

Laikino prekių įvežimo į
Lietuvos Respubliką tvarkos

p r i e d a s

PREKIŲ, KURIOMS GALI BŪTI TAIKOMA LAIKINO ĮVEŽIMO PROCEDŪRA,

S A R A Š A S

1. Prekės, skirtos nekomercinėms parodoms, mugėms ir panašioms renginiams. Tokiems renginiams priskiriama:

1.1. prekybos, pramonės, žemės ūkio ar amatų parodos, mugės ar panašūs demonstravimo ar eksponavimo renginiai;

1.2. parodos ar kiti renginiai, organizuojami daugiausia labdaros tikslais;

1.3. parodos ar kiti renginiai, organizuojami daugiausia mokymo, meno, amatų, sporto, mokslo, švietimo, kultūros, religijos, turizmo ar tarptautinio bendradarbiavimo tikslais;

1.4. tarptautinių organizacijų ar jų asociacijų atstovų susirinkimai, konferencijos ar kongresai;

1.5. oficialaus ar memorialinio pobūdžio deleguotų atstovų susirinkimai;

Tokiems renginiams nepriskiriamos parodos, mugės ir panašūs renginiai, organizuojami iš užsienio įvežtų prekių pardavimo tikslais.

2. Spaudos, radijo, televizijos, kinematografijos, mokslo, švietimo, kultūros, medicinos darbuotojų, sportininkų profesinė įranga. Tokiai įrangai priskiriama:

2.1. spaudos, radijo, televizijos ir kinematografijos darbuotojų įranga:

2.1.1. personaliniai kompiuteriai;

2.1.2. telefakso įrenginiai;

2.1.3. visų rūšių fotoaparatai, kino, video ir televizijos kameros;

2.1.4. garso ar vaizdo perdavimo, įrašymo ar atgaminimo aparatūra (audio ir videomagnetofonai, mikrofonai, pultai, garsiakalbiai);

2.1.5. garso ar vaizdo įrašų laikmenos, tuščios ar įrašytos;

2.1.6. matavimo ir kontrolės prietaisai (oscilografai, kontrolės stendai, įvairūs matavimo prietaisai, įrankių rinkiniai, videogeneratoriai ir kt.);

2.1.7. apšvietimo įranga (prožektoriai, konverteriai, stovai);

2.1.8. telekomunikacijos įranga (radijo ir televizijos siųstuvai bei imtuvai, terminaliniai įrenginiai, palydovinio ryšio įrenginiai, kiti ryšio įrenginiai);

2.1.9. muzikos instrumentai, kostiumai, scenos įranga, pakyls, grimavimo ir šukavimo įranga;

2.1.10. kiti darbo reikmenys (kasetės, eksponometrai, lęšiai, monitoriai, akumuliatoriai, baterijos ir jų įkrovimo

įtaisai, transformatoriai, laikrodžiai, chronometrai, šildymo, oro kondicionavimo ir ventiliacijos aparatūra ir kt.);

2.2. Mašinų, įrengimų, transporto priemonių surinkimo, kontrolės, priežiūros ir remonto įrenginiai. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.2.1. įrankiai;

2.2.2. matavimo ir kontrolės prietaisai bei įrenginiai (temperatūros, slėgio, ilgio, aukščio, paviršiaus, greičio ir kt.), įskaitant elektros prietaisus (voltmetrus, ampermetrus, transformatorius, matavimo rezultatų užrašymo prietaisus ir kt.);

2.2.3. mašinų ir įrengimų fotografavimo įrenginiai;

2.2.4. laivų priežiūros aparatūra.

2.3. Įrenginiai reikalingi verslininkams, verslo konsultantams, ekspertams ir panašių profesijų atstovams. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.3.1. personaliniai kompiuteriai;

2.3.2. rašomosios mašinėlės;

2.3.3. garso ar vaizdo perdavimo, įrašymo ar atgaminimo aparatūra;

2.3.4. skaičiavimo prietaisai ir aparatūra.

2.4. Įrenginiai, reikalingi topografijos ar geofizikos specialistų darbui. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.4.1. matavimo prietaisai ir aparatūra;

2.4.2. gręžimo įrenginiai;

2.4.3. ryšių įrenginiai.

2.5. Įrenginiai, reikalingi aplinkos užteršimo tyrimų specialistams.

2.6. Prietaisai ir aparatūra, reikalinga gydytojams, chirurgams, veterinarams, akušeriams ir panašių profesijų atstovams.

2.7. Įranga, reikalinga archeologams, paleontologams, geografams, zoologams ir kitiems mokslininkams.

2.8. Įranga, reikalinga pramoginių renginių organizavimui, teatrams ir orkestrams (muzikos instrumentai, kostiumai, scenos įranga ir kt.).

2.9. Įranga, reikalinga lektorių skaitomoms paskaitoms.

2.10. Fotografavimo ir filmavimo įranga (visų rūšių fotoaparatai, kino ir videokameros, kasetės, eksponometrai, lęšiai, stovai, akumuliatoriai, baterijos ir jų įkrovimo įtaisai, monitoriai, apšvietimo įranga ir kt.);

2.11. transporto priemonės, specialiai sukonstruotos ar pritaikytos aukščiau išvardintiems tikslams, pavyzdžiui, mobilios kontrolės ar tyrimų laboratorijos, dirbtuvės ir pan.

3. Tara ir prekių pavyzdžiai. Jiems priskiriama:

3.1. tara - dirbiniai ir medžiagos, naudojamos ar skirtos naudoti, tokiam pavidale, kokiame jos įvežtos, prekėms pakuoti, apsaugoti, sudėti ar atskirti, išskyrus urmu įvežamas pakavimo medžiagas, pavyzdžiui, šiaudus, popierių, stiklo vata, drožles ir kt.;

3.2. konteineris - transporto įrenginys (kilnojama krovinių sekcija, kilnojama cisterna ar kita panaši struktūra);

3.3. padėklas - įtaisas, ant kurio paviršiaus gali būti sudėtas tam tikras kiekis prekių, tokiu būdu suformuojant pakrovimo vieneta, skirtą transportuoti, perkelti ar sukrauti vieną ant kito panaudojant mechaninius įrenginius;

3.4. prekių pavyzdžiai - dirbiniai, esantys tipiškomis tam tikros kategorijos gaminamomis ar numatomomis gaminti prekėmis,

išskyrus to paties asmens įvežamus ar tam pačiam gavėjui skirtus tapačius dirbinius, jeigu jų bendras kiekis viršija pagrįstai reikalingą prekių pavyzdžių kiekį.

4. Prekės, skirtos mokymo, mokslo ir kultūros reikmėms. Joms priskiriama:

- 4.1. vaizdo ar garso įrašymo ar atgaminimo aparatūra (projektoriai, magnetofonai, videomagnetofonai, televizoriai);
- 4.2. garso ar vaizdo įrašų laikmenos, tuščios ar įrašytos;
- 4.3. speciali įranga (bibliotekų įranga, kalbos mokymo ir vertimo įrenginiai, programinio mokymo įtaisai);
- 4.4. knygos, žurnalai, laikraščiai;
- 4.5. sporto įranga (kamuoliai, raketės, tinkleliai, stalo žaidimai, kitas sporto inventorių);
- 4.6. laisvalaikio užsiėmimams skirti daiktai (žaidimai, muzikos instrumentai, teatro įranga, piešimo, skulptūros, amatų įrankiai);
- 4.7. religinis inventorių.

5. Keleivių asmeninio naudojimo daiktai. Jiems priskiriami asmenų, kurie nėra nuolatiniai Lietuvos Respublikos gyventojai, laikinai atvykstančių į Lietuvos Respubliką turizmo, sporto, darbo, profesinių susirinkimų, gydymosi, mokslo ir pan. tikslais daiktai, nauji ar naudoti, kurie pagrįstai gali būti reikalingi keleiviui jo ar jos asmeniniam naudojimui kelionės metu, atsižvelgiant į visas kelionės aplinkybes, išskyrus prekes, įvežamas komerciniais tikslais.

6. Turizmo reklaminė medžiaga. Jai priskiriamos prekės, įvežamos siekiant reklamuoti turizmą į užsienio šalis, ypatingai skatinant atvykti į kultūros, religijos, turizmo, sporto ar profesiniais tikslais organizuojamus renginius (prospektai, brėžiniai, įrėmintos ir neįrėmintos fotografijos, knygos, paveikslai, skulptūros ir kiti meno kūriniai, demonstracinė įranga, filmai, garso ir vaizdo įrašai, vėliavos, modeliai, amatininkų dirbinių pavyzdžiai, nacionaliniai kostiumai ir kt.).

7. Gyvūnai, įvežami dresiravimo, mokymo, veisimo, demonstravimo, keliavimo, tarnybos (policijos šunys, aklujų vedliai), gelbėjimo, transporto ar medicinos tikslais.

8. Asmeninės ir komercinės transporto priemonės, įskaitant įprastinei jų įrangai priskiriamus reikmenis ir atsargines dalis, taip pat tepalus ir kūrą, esančius įprastiniuose bakuose.

9. Mašinos, mechanizmai, prietaisai ir aparatūra, įvežama kontrolės ir demonstravimo tikslais.

10. Prekės, įvežamos humanitarinės pagalbos tikslais. Joms priskiriama medicininė, chirurginė ir laboratorijų įranga, taip pat prekės, įvežamos teikiant pagalbą stichinių nelaimių ir katastrofų atvejais (transporto priemonės, antklodės, palapinės, surenkami namai bei kitos būtiniausios prekės).

11. Kitos prekės, kurioms laikinojo įvežimo procedūra gali būti taikoma, vadovaujantis Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, įstatymais ir kitais teisės aktais.

LAIKINO PREKIŲ IŠVEŽIMO IŠ LIETUVOS RESPUBLIKOS T V A R K A

1. Laikino prekių išvežimo iš Lietuvos Respublikos tvarka (toliau vadinama - tvarka) reglamentuoja laisvai cirkuliuojančių

Lietuvos Respublikos muitų teritorijoje (toliau vadinama - muitų teritorija) prekių (įskaitant transporto priemones), išvežimo iš muitų teritorijos turint tikslą gražinti atgal per nustatytą laikotarpį jų neperdirbus, išskyrus normalų jų nusidėvėjimą dėl įprastinio naudojimo, tvarką.

2. Laikino išvežimo procedūra gali būti taikoma prekėms, nurodytoms šios Tvarkos priede, ir kurios gali būti identifikuojamos jas gražinant.

3. Laikiniai išvežtos prekės sąlyginai visiškai atleidžiamos nuo eksporto muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu sąlyginai iš dalies atleidžiamos nuo eksporto muitų ir mokesčių. Laikiniai įvežamoms prekėms netaikomi ekonominio pobūdžio išvežimo draudimai ir apribojimai. Laikiniai išvežtas prekes gražinant atgal, jos atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu iš dalies atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių.

4. Prekės laikinai išvežamos jas deklaruojant ir, jeigu joms yra nustatyti eksporto muitai ir mokesčiai, pateikiant garantiją ar sumokant užstatą Muitinės departamento prie Finansų ministerijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytais atvejais, kai prekėms išvežti taikomi draudimai ar apribojimai, prekės gali būti laikinai įvežamos tik tai pateikus muitinei įgaliotos valstybinės institucijos nustatyta tvarka išduotą leidimą.

5. Siekiant palengvinti laikinai išvežamų prekių identifikavimą laikino išvežimo procedūros užbaigimo metu, muitinė turi teisę pradedant laikino išvežimo procedūrą, esant reikalui, reikalauti pateikti jų detalų aprašymą, charakteristikas, schemas, fotografijas, nurodyti ženklus, numerius, markiravimą ir kitus požymius, taip pat žymėti tokią prekęs muitinio įforminimo ženklais (plombomis, antspaudais, perforacija) bei imti jų pavyzdžius.

6. Laikiniai išvežtos prekės turi būti gražintos atgal per muitinės nustatytą laikotarpį, pakankamą nurodytam išvežimo tikslui pasiekti, bet ne ilgesnį kaip 12 mėnesių. Muitinė, išimties būdu, dėl susidariusių ypatingų aplinkybių gali pratęsti laikino išvežimo terminą.

7. Muitinė gali leisti perduoti laikino išvežimo procedūros vykdytojo teises kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, jeigu jis tenkina šios procedūros vykdytojui nustatytas sąlygas ir prisiima ankstesniojo vykdytojo išipareigojimus.

8. Laikino išvežimo procedūra normaliai baigiama laikinai išvežtas prekes gražinant atgal. Laikiniai išvežtos prekės gali būti gražinamos viena ar keliomis siuntomis. Laikino išvežimo procedūra gali būti užbaigta ne būtinai toje pačioje muitinės įstaigoje, kurioje ji pradėta.

9. Laikino išvežimo procedūra taip pat gali būti užbaigta:

9.1. muitinės sutikimu padėjus prekes į muitinės sandėlį ar pradėjus tranzito procedūrą, numatant jas įvežti ar toliau jomis disponuoti nustatyta tvarka;

9.2. prekes eksportuojant, jeigu eksporto procedūrą galima taikyti tokioms prekėms sutinkamai su Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais ją reglamentuojančiais teisės aktais, laikantis visų tokiam atvejui nustatytų sąlygų ir atliekant visus privalomus formalumus;

9.3. laikino išvežimo procedūros vykdytojui įrodžius

muitinei priimtinu būdu sunaikinimą ar visišką praradimą dėl nelaimingo atsitikimo ar force majeure, atleidžiant laikino išvežimo procedūros vykdytoją nuo eksporto muitų ir mokesčių mokėjimo.

10. Užbaigus laikino išvežimo procedūrą šios Tvarkos 8 ir 9 punktuose nurodytais būdais per muitinės nustatytą laikotarpį, laikino išvežimo procedūros vykdytoji gražinama pateikta garantija ar sumokėtas užstatas.

11. Neužbaigus laikino išvežimo procedūros per muitinės nustatytą laiko periodą, prekės laikomos eksportuotomis ir iš laikino išvežimo procedūros vykdytojo išieškomi atitinkamoms prekėms nustatyti eksporto muitai ir mokesčiai.

12. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

J.Veselka

Pramonės ir prekybos ministras

K.Klimašauskas

Lietuvos Respublikos
vyriausiasis muitininkas

K.Pėdnyčia

Laikino prekių išvežimo iš
Lietuvos Respublikos tvarkos

p r i e d a s

PREKIŲ, KURIOMS GALI BŪTI TAIKOMA LAIKINO IŠVEŽIMO PROCEDŪRA,

S A R A Š A S

1. Prekės, skirtos nekomercinėms parodoms, mugėms ir panašioms renginiams. Tokiems renginiams priskiriama:

1.1. prekybos, pramonės, žemės ūkio ar amatų parodos, mugės ar panašūs demonstravimo ar eksponavimo renginiai;

1.2. parodos ar kiti renginiai, organizuojami daugiausia labdaros tikslais;

1.3. parodos ar kiti renginiai, organizuojami daugiausia mokymo, meno, amatų, sporto, mokslo, švietimo, kultūros, religijos, turizmo ar tarptautinio bendradarbiavimo tikslais;

1.4. tarptautinių organizacijų ar jų asociacijų atstovų susirinkimai, konferencijos ar kongresai;

1.5. oficialaus ar memorialinio pobūdžio deleguotų atstovų susirinkimai;

Tokiems renginiams nepriskiriamos parodos, mugės ir panašūs renginiai, organizuojami iš užsienio įvežtų prekių pardavimo

tikslais.

2. Spaudos, radijo, televizijos, kinematografijos, mokslo, švietimo, kultūros, medicinos darbuotojų, sportininkų profesinė įranga. Tokiai įrangai priskiriama:

2.1. spaudos, radijo, televizijos ir kinematografijos darbuotojų įranga:

2.1.1. personaliniai kompiuteriai;

2.1.2. telefakso įrenginiai;

2.1.3. visų rūšių fotoaparatai, kino, video ir televizijos kameros;

2.1.4. garso ar vaizdo perdavimo, įrašymo ar atgaminimo aparatūra (audio ir videomagnetofonai, mikrofonai, pultai, garsiakalbiai);

2.1.5. garso ar vaizdo įrašų laikmenos, tuščios ar įrašytos;

2.1.6. matavimo ir kontrolės prietaisai (oscilografai, kontrolės stendai, įvairūs matavimo prietaisai, įrankių rinkiniai, videogeneratoriai ir kt.);

2.1.7. apšvietimo įranga (prožektoriai, konverteriai, stovai);

2.1.8. telekomunikacijos įranga (radijo ir televizijos siųstuvai bei imtuvai, terminaliniai įrenginiai, palydovinio ryšio įrenginiai, kiti ryšio įrenginiai);

2.1.9. muzikos instrumentai, kostiumai, scenos įranga, pakyls, grimavimo ir šukavimo įranga;

2.1.10. kiti darbo reikmenys (kasetės, eksponometrai, lęšiai, monitoriai, akumuliatoriai, baterijos ir jų įkrovimo įtaisai, transformatoriai, laikrodžiai, chronometrai, šildymo, oro kondicionavimo ir ventiliacijos aparatūra ir kt.);

2.2. Mašinų, įrengimų, transporto priemonių surinkimo, kontrolės, priežiūros ir remonto įrenginiai. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.2.1. įrankiai;

2.2.2. matavimo ir kontrolės prietaisai bei įrenginiai (temperatūros, slėgio, ilgio, aukščio, paviršiaus, greičio ir kt.), įskaitant elektros prietaisus (voltmetrus, ampermetrus, transformatorius, matavimo rezultatų užrašymo prietaisus ir kt.);

2.2.3. mašinų ir įrengimų fotografavimo įrenginiai;

2.2.4. laivų priežiūros aparatūra.

2.3. Įrenginiai reikalingi verslininkams, verslo konsultantams, ekspertams ir panašių profesijų atstovams. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.3.1. personaliniai kompiuteriai;

2.3.2. rašomosios mašinėlės;

2.3.3. garso ar vaizdo perdavimo, įrašymo ar atgaminimo aparatūra;

2.3.4. skaičiavimo prietaisai ir aparatūra.

2.4. Įrenginiai, reikalingi topografijos ar geofizikos specialistų darbui. Tokiems įrenginiams priskiriama:

2.4.1. matavimo prietaisai ir aparatūra;

2.4.2. gręžimo įrenginiai;

2.4.3. ryšių įrenginiai.

2.5. Įrenginiai, reikalingi aplinkos užteršimo tyrimų specialistams.

2.6. Prietaisai ir aparatūra, reikalinga gydytojams, chirurgams, veterinarams, akušeriams ir panašių profesijų atstovams.

2.7. Įranga, reikalinga archeologams, paleontologams,

geografams, zoologams ir kitiems mokslininkams.

2.8. Įranga, reikalinga pramoginių renginių organizavimui, teatrams ir orkestrams (muzikos instrumentai, kostiumai, scenos įranga ir kt.).

2.9. Įranga, reikalinga lektorių skaitomoms paskaitoms.

2.10. Fotografavimo ir filmavimo įranga (visų rūšių fotoaparatai, kino ir videokameros, kasetės, eksponometrai, lęšiai, stovai, akumuliatoriai, baterijos ir jų įkrovimo įtaisai, monitoriai, apšvietimo įranga ir kt.);

2.11. transporto priemonės, specialiai sukonstruotos ar pritaikytos aukščiau išvardintiems tikslams, pavyzdžiui, mobilios kontrolės ar tyrimų laboratorijos, dirbtuvės ir pan.

3. Tara ir prekių pavyzdžiai. Jiems priskiriama:

3.1. tara - dirbiniai ir medžiagos, naudojamos ar skirtos naudoti, tokia pavidale, kokiae jos išvežtos, prekėms pakuoti, apsaugoti, sudėti ar atskirti, išskyrus urmu išvežamas pakavimo medžiagas, pavyzdžiui, šiaudus, popierių, stiklo vata, drožles ir kt.;

3.2. konteineris - transporto įrenginys (kilnojama krovinių sekciija, kilnojama cisterna ar kita panaši struktūra);

3.3. padėklas - įtaisas, ant kurio paviršiaus gali būti sudėtas tam tikras kiekis prekių, tokiu būdu suformuojant pakrovimo vieneta, skirtą transportuoti, perkelti ar sukrauti vieną ant kito panaudojant mechaninius įrenginius;

3.4. prekių pavyzdžiai - dirbiniai, esantys tipiškais tam tikros kategorijos gaminamomis ar numatomomis gaminti prekėmis, išskyrus to paties asmens išvežamus ar tam pačiam gavėjui skirtus tapačius dirbinius, jeigu jų bendras kiekis viršija pagrįstai reikalingą prekių pavyzdžių kiekį.

4. Prekės, skirtos mokymo, mokslo ir kultūros reikmėms. Joms priskiriama:

4.1. vaizdo ar garso įrašymo ar atgaminimo aparatūra (projektoriai, magnetofonai, videomagnetofonai, televizoriai);

4.2. garso ar vaizdo įrašų laikmenos, tuščios ar įrašytos;

4.3. speciali įranga (bibliotekų įranga, kalbos mokymo ir vertimo įrenginiai, programinio mokymo įtaisai);

4.4. knygos, žurnalai, laikraščiai;

4.5. sporto įranga (kamuoliai, raketės, tinkleliai, stalo žaidimai, kitas sporto inventorijs);

4.6. laisvalaikio užsiėmimams skirti daiktai (žaidimai, muzikos instrumentai, teatro įranga, piešimo, skulptūros, amatų įrankiai);

4.7. religinis inventorijs.

5. Keleivių asmeninio naudojimo daiktai. Jiems priskiriami asmenų, kurie yra nuolatiniai Lietuvos Respublikos gyventojai, laikinai išvykstančių iš Lietuvos Respublikos turizmo, sporto, darbo, profesinių susirinkimų, gydymosi, mokslo ir pan. tikslais daiktai, nauji ar naudoti, kurie pagrįstai gali būti reikalingi keleiviui jo ar jos asmeniniam naudojimui kelionės metu, atsižvelgiant į visas kelionės aplinkybes, išskyrus prekes, išvežamas komerciniais tikslais.

6. Turizmo reklaminė medžiaga. Jai priskiriamos prekės, išvežamos siekiant reklamuoti turizmą į Lietuvos Respubliką, ypatingai skatinant atvykti į kultūros, religijos, turizmo, sporto ar profesiniais tikslais organizuojamus renginius (prospektai, brėžiniai, įrėmintos ir neįrėmintos fotografijos, knygos, paveikslai, skulptūros ir kiti meno kūriniai,

demonstracinė įranga, filmai, garso ir vaizdo įrašai, vėliavos, modeliai, amatininkų dirbinių pavyzdžiai, nacionaliniai kostiumai ir kt.).

7. Gyvūnai, išvežami dresiravimo, mokymo, veisimo, demonstravimo, keliavimo, tarnybos (policijos šunys, aklujų vedliai), gelbėjimo, transporto ar medicinos tikslais.

8. Asmeninės ir komercinės transporto priemonės, įskaitant įprastinei jų įrangai priskiriamus reikmenis ir atsargines dalis, taip pat tepalus ir kūrą, esančius įprastiniuose bakuose.

9. Mašinos, mechanizmai, prietaisai ir aparatūra, išvežama kontrolės ir demonstravimo tikslais.

10. Prekės, išvežamos humanitarinės pagalbos tikslais. Joms priskiriama medicininė, chirurginė ir laboratorijų įranga, taip pat prekės, išvežamos teikiant pagalbą stichinių nelaimių ir katastrofų atvejais (transporto priemonės, antklodės, palapinės, surenkami namai bei kitos būtiniausios prekės).

11. Kitos prekės, kurioms laikinojo išvežimo procedūra gali būti taikoma, vadovaujantis Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, įstatymais ir kitais teisės aktais.

LAIKINO PREKIŲ ĮVEŽIMO Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ PERDIRBTI T V A R K A

Laikino prekių įvežimo į Lietuvos Respubliką perdirbti tvarka (toliau vadinama - tvarka) reglamentuoja prekių, laikinai įvežtų į Lietuvos Respublikos muitų teritoriją (toliau vadinama - muitų teritorija), turint tikslą per nustatytą laikotarpį atlikti perdirbimo ar remonto operacijas ir po to gražinimo atgal, tvarką.

1. Šioje tvarkoje vartojamos sąvokos apibrėžiamos taip:

1.4. "Kompensaciniai produktai" - visi produktai, gauti perdirbant (įskaitant surinkimą ir montavimą), apdirbant ar remontuojant (įskaitant restauraciją) laikinai įvežtas perdirbti prekes. Kompensacinių produktų gamybai palengvinti gali būti naudojami produktai, kurių kompensaciniuose produktuose identifikuoti neįmanoma (pavyzdžiui, cheminių reakcijų katalizatoriai, iniciatoriai, stabilizatoriai ir kt.);

1.5. "Ekvivalentiškos prekės" - prekės naudojamos kompensaciniams produktams gauti vietoje laikinai įvežtų perdirbti prekių, savo kokybe ir charakteristikomis atitinkančios laikinai įvežtas perdirbti prekes;

1.6. "Išėiga" - kompensacinių produktų kiekis, gautas perdirbus tam tikrą kiekį laikinai įvežtų perdirbti prekių;

2. Laikino įvežimo perdirbti procedūra taikoma prekėms, kurios gali būti identifikuojamos jas gražinant. Laikino įvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma ne tikrai prekėms, tiesiogiai įvežtoms į muitų teritoriją iš užsienio, bet ir gabentoms tranzitu ar laikytoms muitinės sandėlyje.

3. Laikinais įvežtos perdirbti prekės sąlyginai visiškai atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu iš dalies atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių.

4. Laikino įvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma, kai kompensaciniai produktai gražinami siuntėjui ir kai laikinai įvežtos prekės gali būti identifikuotos kompensaciniuose

produktuose. Šios procedūros vykdytoju gali būti Lietuvos Respublikoje registruotas ūkio subjektas, sudaręs sutartį dėl laikinai įvežtų perdirbti užsienyje prekių perdirbimo ar remonto.

5. Prekės laikinai įvežamos perdirbti jas deklaruojant ir, jeigu joms yra nustatyti importo muitai ir mokesčiai, pateikiant garantiją ar sumokant užstatą Muitinės departamento prie Finansų ministerijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytais atvejais, kai prekių įvežimui taikomi draudimai ar apribojimai, prekės gali būti laikinai įvežamos perdirbti tiksliai pateikus muitinei įgaliotos valstybinės institucijos nustatyta tvarka išduotą leidimą.

6. Siekiant palengvinti laikinai įvežamų perdirbti prekių identifikavimą kompensaciniuose produktuose, muitinė turi teisę pradedant laikino įvežimo perdirbti procedūrą, esant reikalui, reikalauti pateikti jų detalų aprašymą, charakteristikas, schemas, fotografijas, nurodyti ženklus, numerius, markiravimą ir kitus požymius, taip pat žymėti tokias prekes muitinio įforminimo ženklais (plombomis, antspaudais, perforacija) bei imti jų pavyzdžius.

7. Kompensaciniai produktai turi būti gražinami atgal per muitinės nustatytą laikotarpį, pakankamą perdirbti ar suremontuoti laikinai įvežtoms perdirbti prekėms ir išvežti kompensaciniams produktams, bet ne ilgesnį kaip 12 mėnesių. Muitinė išimties būdu dėl susidariusių ypatingų aplinkybių gali pratęsti laikino išvežimo perdirbti terminą.

8. Muitinės sutikimu kompensaciniai produktai gali būti gauti iš ekvivalentiškų prekių. Iš ekvivalentiškų prekių gauti kompensaciniai produktai gali būti išvežti ir prieš laikinai įvežamų perdirbti prekių įvežimą. Tokiu atveju muitinė nustato laikotarpį, per kurį turi būti importuotos prekės, atitinkančios kompensaciniams produktams gauti sunaudotas ekvivalentiškas prekes, bet ne ilgesnį kaip 3 mėnesiai. Jeigu už kompensacinius produktus yra nustatyti eksporto muitai, laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytojas turi pateikti atitinkamą garantiją ar sumokėti užstatą.

9. Deklaruojant muitinei laikinai įvežamas perdirbti prekes, būtina pateikti informaciją apie kompensacinių produktų išėgą. Muitinė turi teisę reikalauti papildomų dokumentų, aprašančių išėigos apskaičiavimo metodiką, perdirbimo ar remonto operacijų vykdymą bei technines sąlygas.

10. Perdirbant ar remontuojant laikinai įvežtas perdirbti prekes, dalį operacijų gali atlikti Lietuvos Respublikoje registruotas ūkio subjektas, nesantis laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytoju, tačiau sudaręs su juo sutartį atlikti dalį perdirbimo ar remonto operacijų. Laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojas ir tokiu atveju lieka atsakingu už procedūros ir muitinės nustatytų sąlygų vykdymą.

11. Perdirbant ar remontuojant laikinai įvežtas perdirbti prekes, susidariusios atliekos, kurios nėra gražinamos atgal ir nepripažįstamos komerciniu požiūriu bevertėmis, apmokestinamos tokioms prekėms nustatytais importo muitais ir mokesčiais.

12. Laikino įvežimo perdirbti procedūra normaliai baigiama gražinant atgal kompensacinius produktus. Kompensaciniai produktai gali būti gražinami viena ar keliomis siuntomis. Laikino išvežimo perdirbti procedūra gali būti užbaigta ne būtinai toje pačioje muitinės įstaigoje, kurioje ji pradėta.

13. Laikino įvežimo perdirbti procedūra gali būti užbaigta

grąžinant laikinai įvežtas perdirbti prekes tokiam pačiam pavidale, kokiame jos buvo įvežtos.

14. Laikino įvežimo perdirbti procedūra taip pat gali būti užbaigta:

14.1. muitinės sutikimu padėjus kompensacinius produktus į muitinės sandėlį ar pradėjus tranzito procedūrą, numatant juos išvežti ar toliau jais disponuoti nustatyta tvarka;

14.2. laikinai įvežtas perdirbti prekes ar kompensacinius produktus importuojant, jeigu importo procedūrą galima taikyti tokioms prekėms sutinkamai su Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais jų reglamentuojančiais teisės aktais, laikantis visų tokiame atveju nustatytų sąlygų ir atliekant visus privalomus formalumus;

14.3 laikinai įvežtoms perdirbti prekėms ar kompensaciniams produktams rimtai nukentėjus nuo nelaimingo atsitikimo ar force majeure, jeigu sugadintos laikinai įvežtos perdirbti prekės ar kompensaciniai produktai:

14.3.1. pateikiamos (-mi) muitinei laikino įvežimo perdirbti procedūrai užbaigti, sumokant importo muitus ir mokesčius, nustatytus tokioms prekėms jų pateikimo muitinei metu;

14.3.2. neatlygintinai perduodamos (-mi) muitinei atleidžiant laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdymą nuo importo muitų ir mokesčių mokėjimo;

14.3.3. sunaikinamos (-mi) muitinei prižiūrint laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojo ar kito suinteresuoto asmens lėšomis; už bet kurias išlikusias dalis ar medžiagas, jas importuojant, turi būti sumokami importo muitai ir mokesčiai, nustatyti tokioms prekėms jų pateikimo muitinei metu;

14.4. laikinai įvežtomis perdirbti prekėmis ar kompensaciniais produktais disponuojant 14.3.2 arba 14.3.3 punktuose nurodytu būdu laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojo prašymu;

14.5. laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojui įrodžius muitinei priimtiniu būdu laikinai įvežtų perdirbti prekių ar kompensacinių produktų sunaikinimą ar visišką praradimą dėl nelaimingo atsitikimo ar force majeure, atleidžiant laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytoją nuo importo muitų ir mokesčių mokėjimo.

15. Užbaigus laikino įvežimo perdirbti procedūrą šios Tvarkos 12, 13 ir 14 punktuose nurodytais būdais per muitinės nustatytą laikotarpį, laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojui gražinama pateikta garantija ar sumokėtas užstatas.

16. Neužbaigus laikino įvežimo perdirbti procedūros per muitinės nustatytą laikotarpį, laikinai įvežtos perdirbti prekės laikomos importuotomis ir iš laikino įvežimo perdirbti procedūros vykdytojo išieškomi atitinkamoms prekėms nustatyti importo muitai ir mokesčiai.

17. Ūkio subjektai, įvežantys naftą ir naftos žaliavą perdirbti Mažeikių valstybinėje naftos perdirbimo įmonėje "Nafta", turi iki 20 procentų naftos produktų, gautų perdirbus šias žaliavas, realizuoti Lietuvos Respublikoje.

15. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

J.Veselka

LAIKINO PREKIŲ IŠVEŽIMO IŠ LIETUVOS RESPUBLIKOS PERDIRBTI
T V A R K A

Laikino prekių išvežimo iš Lietuvos Respublikos perdirbti tvarka (toliau vadinama - tvarka) reglamentuoja prekių, laisvai cirkuliuojančių Lietuvos Respublikos muitų teritorijoje (toliau vadinama - muitų teritorija), laikino išvežimo iš jos turint tikslą per nustatytą laikotarpį atlikti perdirbimo ar remonto operacijas ir po to gražinimo atgal, tvarką.

1. Šioje tvarkoje vartojamos sąvokos apibrėžiamos taip:

1.1. "Kompensaciniai produktai" - visi produktai, gauti perdirbant užsienyje (įskaitant surinkimą ir montажą), apdirbant ar remontuojant (įskaitant restauraciją) laikinai išvežtas perdirbti prekes;

1.2. "Ekvivalentiškos prekės" - prekės, naudojamos kompensaciniams produktams gauti vietoje laikinai išvežtų perdirbti prekių, savo kokybe ir charakteristikomis atitinkančios laikinai išvežtas perdirbti prekes;

1.3. "Išėiga" - kompensacinių produktų kiekis, gautas perdirbus tam tikrą laikinai išvežtų perdirbti prekių kiekį.

2. Laikino išvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma prekėms, kurios gali būti identifikuojamos jas gražinant.

3. Laikiniai išvežtos perdirbti prekės sąlyginai visiškai atleidžiamos nuo eksporto muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu iš dalies atleidžiamos nuo eksporto muitų ir mokesčių. Laikiniai išvežtos perdirbti prekės, jas gražinant atgal atlikus užsienyje perdirbimo ar remonto operacijas, visiškai atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių, išskyrus prekes, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu iš dalies atleidžiamos nuo importo muitų ir mokesčių.

4. Laikino išvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma, kai kompensaciniai produktai gražinami siuntėjui ir kai laikinai išvežtos prekės gali būti identifikuotos kompensaciniuose produktuose. Šios procedūros vykdytoju gali būti Lietuvos Respublikoje registruotas ūkio subjektas, sudaręs sutartį dėl laikinai išvežtų perdirbti užsienyje prekių perdirbimo ar remonto.

5. Prekės laikinai išvežamos perdirbti jas deklaruojant ir, jeigu joms yra nustatyti eksporto muitai ir mokesčiai, pateikiant garantiją ar sumokant užstatą Muitinės departamento prie Finansų ministerijos nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytais atvejais, kai prekių išvežimui taikomi draudimai ar apribojimai, prekės gali būti laikinai išvežamos perdirbti tiksliai pateikus muitinei įgaliotos valstybinės institucijos nustatyta tvarka išduotą leidimą.

6. Siekiant palengvinti laikinai išvežamų perdirbti prekių identifikavimą kompensaciniuose produktuose, muitinė turi teisę pradedant laikino išvežimo perdirbti procedūrą, esant reikalui, reikalauti pateikti jų detalų aprašymą, charakteristikas,

schemas, fotografijas, nurodyti ženklus, numerius, markiravimą ir kitus požymius, taip pat žymėti tokias prekes muitinio įforminimo ženklais (plombomis, antspaudais, perforacija) bei imti jų pavyzdžius.

7. Kompensaciniai produktai turi būti gražinami atgal per muitinės nustatytą laikotarpį, pakankamą perdirbti, apdirbti ar suremontuoti užsienyje laikinai išvežtoms perdirbti prekėms ir gražinti kompensaciniams produktams, bet ne ilgesnį kaip 12 mėnesių. Muitinė išimties tvarka dėl susidariusių ypatingų aplinkybių gali pratęsti laikino išvežimo perdirbti terminą.

8. Muitinės sutikimu kompensaciniai produktai gali būti gauti užsienyje iš ekvivalentiškų prekių. Iš ekvivalentiškų prekių gauti kompensaciniai produktai gali būti įvežti ir prieš laikinai išvežamų perdirbti prekių išvežimą. Tokiu atveju muitinė nustato laikotarpį, per kurį turi būti eksportuotos prekės, atitinkančios kompensaciniams produktams gauti sunaudotas ekvivalentiškas prekes, bet ne ilgesnį kaip 3 mėnesiai. Jeigu už kompensacinius produktus yra nustatyti importo muitai, laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytojas turi pateikti atitinkamą garantiją ar sumokėti užstatą.

9. Deklaruojant muitinei laikinai išvežamas perdirbti prekes, būtina pateikti informaciją apie kompensacinių produktų išėgą. Muitinė turi teisę reikalauti papildomų dokumentų, aprašančių išėigos apskaičiavimo metodiką, perdirbimo ar remonto operacijų vykdymą bei technines sąlygas.

10. Laikino išvežimo perdirbti procedūra normaliai baigiama gražinant atgal kompensacinius produktus. Kompensaciniai produktai gali būti gražinami viena ar keliomis siuntomis. Laikino išvežimo perdirbti procedūra gali būti užbaigta ne būtinai toje pačioje muitinės įstaigoje, kurioje ji pradėta.

11. Laikino išvežimo perdirbti procedūra gali būti užbaigta gražinant laikinai išvežtas perdirbti prekes tokiam pačiame pavidale, kokiame jos buvo išvežtos.

12. Laikino išvežimo perdirbti procedūra taip pat gali būti užbaigta:

12.1. muitinės sutikimu padėjus kompensacinius produktus į muitinės sandėlį ar pradėjus tranzito procedūrą, numatant juos įvežti ar toliau jais disponuoti nustatyta tvarka;

12.2. laikinai išvežtas perdirbti prekes eksportuojant, jeigu eksporto procedūrą galima taikyti tokioms prekėms sutinkamai su Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais ją reglamentuojančiais teisės aktais, laikantis visų tokiame atveju nustatytų sąlygų ir atliekant visus privalomus formalumus;

12.3. laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytojui įrodžius muitinei priimtinu būdu laikinai išvežtų perdirbti prekių ar kompensacinių produktų sunaikinimą ar visišką praradimą dėl nelaimingo atsitikimo ar force majeure, atleidžiant laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytoją nuo eksporto muitų ir mokesčių mokėjimo.

13. Užbaigus laikino išvežimo perdirbti procedūrą šios Tvarkos 10, 11 ir 12 punktuose nurodytais būdais per muitinės nustatytą laikotarpį, laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytojui gražinama pateikta garantija ar sumokėtas užstatas.

14. Neužbaigus laikino išvežimo perdirbti procedūros per muitinės nustatytą laikotarpį, laikinai išvežtos perdirbti prekės laikomos eksportuotomis ir iš laikino išvežimo perdirbti procedūros vykdytojo išieškomi atitinkamoms prekėms nustatyti

eksporto muitai ir mokesčiai.

15. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

J.Veselka

Pramonės ir prekybos ministras

K.Klimašauskas

Lietuvos Respublikos
vyriausiasis muitininkas

K.Pėdnyčia

GARANTIJŲ (UŽSTATO) SUTEIKIMO (ĖMIMO) IR GRAŽINIMO
T V A R K A

BENDROJI DALIS

1. Garantijų (užstato) suteikimo (ėmimo) ir gražinimo tvarka (toliau vadinama - Tvarka) reglamentuoja muitinės įstaigai pateikiamo užstato priėmimą bei gražinimą, kitų garantijų naudojimą.

2. Tvarka privaloma juridiniams ir fiziniams asmenims (toliau - asmenims), muitinės pareigūnams ir taikoma visoje Lietuvos Respublikos muitų teritorijoje. Jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatyta kita garantijų pateikimo tvarka, taikomos tarptautinių sutarčių normos.

UŽSTATO PATEIKIMAS IR GRAŽINIMAS

3. Užstatas - tai pinigų suma (arba kitas muitinės įstaigai priimtinas grynų pinigų atitikmuo), kuri pateikiama muitinės įstaigai, užtikrinant, kad išsipareigojimai, susiję su deklaruojama muitinės procedūra, bus įvykdyti.

4. Užstatas pateikiamas ir gražinamas litais arba kita valiuta pagal Lietuvos banko nustatytą oficialų tos dienos kursą.

5. Užstatas imamas:

-gabenant prekes tranzitu, išskyrus prekių gabenimą su CARNET TIR knygele bei humanitarinės (labdaros) ir specialiosios pagalbos siuntas;

-laikinais įvežant prekes;

-laikinais išvežant prekes;

-laikinais įvežant prekes perdirbti;

-laikinais išvežant prekes perdirbti;

-kitais numatytais atvejais.

UŽSTATO PATEIKIMAS IR GRAŽINIMAS GABENANT PREKES TRANZITU

6. Gabenant prekes tranzitu užstatas priimamas muitinis įstaigoje, kurioje pradedamas muitinis tikrinimas (toliau

vadinama - išvykimo įstaigoje), ir gražinamas muitinės įstaigoje, kurioje užbaigiamas muitinis tikrinimas (toliau vadinama - paskirties įstaigoje).

Užstatas naudojamas (priimamas ir gražinamas) tik muitinės įstaigoje, kurioje funkcionuoja banko, aptarnaujančio muitinės įstaigą, kasa (toliau vadinama - banko kasa).

Muitinės įstaigoje, kurioje nėra banko kasos, naudojamos garantijos, aprašytos šios tvarkos 22 punkte.

7. Gabenant prekes tranzitu muitinės įstaigai pateikiamas užstatas, lygus toms prekėms nustatytam importo muitui.

8. Užstato dydį apskaičiuoja išvykimo įstaigos muitinės pareigūnas, atliekantis muitinį tikrinimą, pagal krovinio deklaracijos pateikimo dieną galiojančias muitų tarifų normas gabenamoms prekėms.

Muitinės pareigūno ir asmens susitarimu nustatoma paskirties įstaiga, kurioje asmuo galės atsiimti užstatą.

9. Užstatas priimamas grynais pinigais banko kasoje, pagal išvykimo įstaigos muitinės pareigūno, atliekančio muitinį tikrinimą, raštišką nurodymą - pranešimą.

Banko kasoje pagal pranešimo duomenis asmeniui išrašomas nustatytos formos kvitas. Pranešimą su banko žyma apie užstato sumokėjimą asmuo gražina muitinės pareigūnui, banko kvitas lieka asmeniui.

10. Asmeniui įvykdžius įsipareigojimus, susijusius su deklaruojama procedūra, užstatas gražinamas banko, aptarnaujančio paskirties įstaigą, kasoje, pagal muitinės pareigūno, atliekančio muitinį tikrinimą, raštišką nurodymą - išvadą apie užstato gražinimą.

11. Asmuo, atsiimdamas užstatą, privalo pateikti asmens dokumentą, banko kvitą apie užstato sumokėjimą ir paskirties muitinės pareigūno raštišką nurodymą gražinti užstatą.

12. Asmeniui neįvykdžius įsipareigojimą, susijusią su deklaruojama muitinės procedūra, nepateikus dokumentų arba pateikus suklastotus dokumentus, užstatas negražinamas ir nustatyta tvarka įskaitomas į Valstybės biudžetą.

13. Ginčus dėl užstato pateikimo ar gražinimo sprendžia muitinės viršininkas (arba jo pavaduotojas), kartu su banko regioninio skyriaus valdytoju.

UŽSTATO PRIĖMIMAS IR GRAŽINIMAS LAIKINAI ĮVEŽANT PREKES, LAIKINAI IŠVEŽANT PREKES, LAIKINAI ĮVEŽANT PREKES PERDIRBTI IR LAIKINAI IŠVEŽANT PREKES PERDIRBTI

14. Laikiniai įvežant prekes, laikiniai išvežant prekes, laikiniai įvežant prekes perdirbti ir laikiniai išvežant prekes perdirbti užstatą priima ir gražina muitinės įstaiga, kurioje pradedama muitinės procedūra ("laikinis prekių įvežimas", "laikinis prekių įvežimas perdirbti", "laikinis prekių išvežimas", "laikinis prekių išvežimas perdirbti").

15. Laikiniai įvežant prekes, laikiniai įvežant prekes perdirbti (toliau - laikiniai įvežant prekes) muitinės įstaigai pateikiamas užstatas, lygus įvežamų prekių importo muitui.

Laikiniai išvežant prekes, laikiniai išvežant prekes perdirbti (toliau - laikiniai išvežant prekes) muitinės įstaigai pateikiamas užstatas, lygus išvežamų prekių eksporto muitui.

16. Užstato dydį nustato muitinės pareigūnas, atliekantis muitinį tikrinimą, pagal krovinio deklaracijos pateikimo diena galiojančias muitų tarifų normas gabenamoms prekėms.

17. Užstatas muitinės įstaigai pateikiamas grynais pinigais muitinio tikrinimo metu arba mokėjimo pavedimu į muitinės sąskaitą.

Asmeniui pageidaujant pateikti užstatą mokėjimo pavedimu, muitinės pareigūnas, atliekantis muitinį tikrinimą, antroje krovinio deklaracijos pusėje nurodo muitinės įstaigos sąskaitos numerį banke, banko pavadinimą bei kodą, pasirašo ir patvirtina įrašą asmeniniu spaudu.

18. Mokėjimo pavedime būtina nurodyti krovinio deklaracijos numerį, asmens registro kodą ir Lietuvos Respublikos įmonių rejestro (arba registravimo pažymėjimo) numerį.

19. Užstatas grynais pinigais priimamas išrašant muitinės įstaigoje naudojamą griežtos apskaitos kvitą (serija 23A). Jeigu prie muitinės įstaigos yra banko kasa, užstatas grynais pinigais priimamas banko kasoje.

20. Asmeniui per nustatytą laikotarpio atlikus deklaruojamą muitinės procedūrą ir pateikus tai patvirtinančius dokumentus, užstatas gražinamas. Priešingu atveju, užstatas nustatyta tvarka pervedamas į Valstybės biudžetą.

21. Užstatas gražinamas mokėjimo pavedimu į asmens, pateikusio užstatą, sąskaitą.

GARANTIJŲ NAUDOJIMAS

22. Garantija - tai asmens, registruoto Lietuvos Respublikoje, (toliau - garanto) raštiškas įsipareigojimas muitinės įstaigai, kad jos atžvilgiu prisiimti asmens - skolininko įsipareigojimai, susiję su deklaracijoje nurodyta muitinės procedūra, bus įvykdyti arba banko laidavimo raštas, kuriuo patvirtinama asmens galimybė atsiskaityti su muitine.

23. Garantija naudojama:

-gabenant prekes tranzitu, išskyrus prekių gabenimą su CARNET TIR knygele bei humanitarinės (labdaros) ir specialiosios pagalbos siuntas;

- atidedant maito sumokėjimą;
- laikinai įvežant prekes;
- laikinai išvežant prekes;
- laikinai įvežant prekes perdirbti;
- laikinai išvežant prekes perdirbti;
- kitais nustatytais atvejais.

24. Garantija gali būti vienkartinė arba daugkartinė. Garantija pateikiama muitinės pareigūno, atliekančio muitinį tikrinimą, reikalavimu.

25. Geležinkeliu gabenamoms prekėms garantija pateikia Valstybinė įmonė "Lietuvos geležinkeliai".

26. Nustačius, kad įsipareigojimai muitinei nevykdomi, muitinės įstaiga siunčia mokesčių inspekcijai teikimą įstatymo nustatyta tvarka iš garanto išieškoti asmens įsiskolinimą. Nustatyto dydžio bauda išieškoma iš asmens - skolininko.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27. Užstato priėmimas, gražinimas bei apskaita nustatyta Muitinės departamento prie Finansų ministerijos patvirtintose Mokėjimų grynais pinigais priėmimo taisyklėse. Šios taisyklės turi būti suderintos su Žemės Ūkio banku, aptarnaujančiu Lietuvos Respublikos muitinę.

28. Užstato priėmimo ir gražinimo, garantijų pateikimo tvarką (žymes, kontrolę, ryšius ir kt.) nustato Muitinės departamento prie Finansų ministerijos tvirtinama Muitų mokėjimo instrukcija.

29. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

Lietuvos Respublikos
vyriausiasis muitininkas

J.Veselka

K.Pėdnyčia

TECHNINIO ETILO SPIRITO ĮVEŽIMO Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ IR
PREKYBOS LIETUVOS RESPUBLIKOJE

T V A R K A

1. Įvežti techninį etilo spiritą į Lietuvos Respubliką turi teisę tik Lietuvos Respublikos ūkio subjektai, turintys Pramonės ir prekybos ministerijos išduotas kvotas.

2. Kvotos išduodamos ūkio subjektams, kurių metinis poreikis daugiau kaip 7000 dekalitrų techninio etilo spirito, pateikus Pramonės ir prekybos ministerijai paraiškas, poreikio skaičiuotes ir sutartis su užsienio šalių subjektais.

3. Kvotos įvežti techninį etilo spiritą gali būti išduodamos visam pagal sutartį nustatytam tiems metams kiekiui. Kvotos išrašomos trimis egzemplioriais, iš kurių pirmas egzempliorius skiriamas ūkio subjektui, antras - muitinei, trečias - Pramonės ir prekybos ministerijai.

4. Įvežant techninį etilo spiritą, ūkio subjektas privalo pateikti muitinei savo ir muitinei skirtus kvotos egzempliorius ir kokybės sertifikatą. Muitinės pareigūnai abiejuose kvotos egzemplioriuose daro žymas, nurodydami ir įvežto techninio etilo spirito kiekį.

5. Parduoti techninį etilo spiritą ūkio subjektams, kurių metinis poreikis metams yra mažesnis negu 7000 dekalitrų techninio etilo spirito, turi teisę tik akcinė bendrovė "Naugardukas" (Naugarduko 99, Vilnius, 2609).

6. Akcinė bendrovė "Naugardukas" iki kiekvieno mėnesio 10 dienos privalo pateikti Pramonės ir prekybos ministerijai informaciją apie praeitą mėnesį parduotą kiekvienam ūkio subjektui techninio etilo spirito kiekį.

7. Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos iki kiekvieno mėnesio 25 dienos pateikia Pramonės ir prekybos

ministerijai informacija apie praeitą mėnesį įvežta techninio etilo spirito kiekį.

8. Pramonės ir prekybos ministerija privalo kontroliuoti kvotų išnaudojimą.

9. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr. 443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

J.Veselka

Pramonės ir prekybos ministras

K.Klimašauskas

Lietuvos Respublikos
vyriausiasis muitininkas

K.Pėdnyčia

MAISTO PREKIŲ BEI MAISTO ŽALIAVŲ ĮVEŽIMO Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ
IR JŲ KOKYBĖS TIKRINIMO
T V A R K A

Bendrieji reikalavimai

1. Maisto prekes bei maisto žaliavas (toliau vadinama - maisto prekės) gali įvežti ir užsiimti jų perdirbimu bei prekyba ūkio subjektai, įregistravę atitinkamai savo veiklą Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Fizinių asmenų įvežtomis maisto prekėmis prekiauti tiesiogiai arba jas perdirbus draudžiama.

2. Maisto prekių siuntos, susidedančios iš vienos rūšies prekių, prekių kokybę turi patvirtinti eksportuojančios šalies gamintojo arba oficialios maisto prekių kokybę kontroliuojančios institucijos išduotas kokybės pažymėjimas (originalas), o gyvulinės kilmės produktų bei žaliavų - ir veterinarinis sertifikatas.

3. Maisto prekes, kurių vartojimo terminai yra pasibaigę, įvežti į Lietuvos Respubliką draudžiama.

Importinių maisto prekių kokybės ekspertizė

4. Importinių maisto prekių medicininius - biologinius kokybės rodiklius kontroliuoja Sveikatos apsaugos ministerijos Valstybinė higienos inspekcija, o veterinarinius kokybės rodiklius - Valstybinė veterinarijos tarnyba.

5. Vertinant maisto prekių kokybę, vadovaujamas Lietuvos Respublikoje galiojančiais šių prekių kokybės medicininiais - biologiniais reikalavimais, tarptautiniais Codex Alimentarius komisijos reikalavimais, higienos normomis ir taisyklėmis bei veterinariniais reikalavimais.

6. Juridiniai asmenys, atsivežę iš užsienio šalių maisto prekes, pirmoje jų iškrovimo vietoje pateikia teritorijos higienos centrui arba veterinarijos tarnybai prekių kokybės

dokumentus. Minėtos tarnybos nustatyta tvarka atlieka visos maisto prekių siuntos ekspertizę ir išduoda patvirtintos formos leidimą jas realizuoti arba perdirbti.

7. Tais atvejais, kai laboratorinių tyrimų atlikti nereikia, leidimas realizuoti maisto prekes išduodamas ne vėliau kaip per dvi darbo dienas. Jeigu reikalinga atlikti laboratorinį tyrimą, leidimas realizuoti maisto prekes išduodamas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

8. Teritorinių higienos centrų arba veterinarijos tarnybų išduoti leidimai realizuoti maisto prekes galioja visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

9. Maisto prekės, įvežtos iš Baltarusijos ir Ukrainos Respublikų bei Rusijos Federacijos Briansko, Kalugos, Tulos, Čeliabinsko sričių, gali būti realizuojamos arba perdirbamos tik pakartotinai ištyrus jų radioaktyvumą Valstybinės higienos inspekcijos arba Valstybinės veterinarijos tarnybos laboratorijose. Prekių radiacijos lygis neturi viršyti Lietuvos Respublikoje leistinių radiacijos normų.

10. Lietuvos Respublikos miestų ir rajonų higienos centrai, veterinarijos tarnybos, nustatę importinių maisto prekių transportavimo, laikymo, realizavimo terminų pažeidimus, dėl kurių maisto prekės netinka gyventojų mitybai, sustabdo jų realizavimą. Tokios prekės įstatymų nustatyta tvarka konfiskuojamos ir sunaikinamos (atskirais atvejais, veterinarinei tarnybai leidus, sušeriamos gyvuliams).

11. Transžitinių maisto krovinių kokybės ekspertizė yra neprivaloma.

Baigiamosios nuostatos

13. Prekių savininkas, paskirstydamas prekes prekybos, viešojo maitinimo ar perdirbimo įmonėms, važtaraščiuose nurodo leidimą išdavusio higienos centro arba veterinarijos tarnybos pavadinimą, leidimo išdavimo datą ir numerį.

14. Tais atvejais, kai maisto prekių importuotojai arba šias prekes parduodančios įmonės, organizacijos bei fiziniai asmenys nesilaiko šios tvarkos reikalavimų, miestų (rajonų) valdybos arba kitos įmonės registravusios institucijos, turi panaikinti jiems išduotus leidimus importuoti maisto produktus bei jais prekiauti.

15. Ši tvarka taikoma ir importuojant alkoholinius gėrimus, alų bei tabako gaminius.

16. Šios tvarkos vykdymą kontroliuoja Lietuvos Respublikos vyriausiasis valstybinis gydytojas higienistas ir Lietuvos Respublikos vyriausiasis valstybinis veterinarijos inspektorius.

17. Tvarka įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. birželio 16 d. nutarimu Nr.443 "Dėl prekių eksporto ir importo reguliavimo Lietuvos Respublikoje tvarkos" - nuo 1993 m. liepos 15 d.

Ekonomikos ministras

J.Veselka

Sveikatos apsaugos ministras

J.Brėdikis

Pramonės ir prekybos ministras

K.Klimašauskas

Žemės ūkio ministras

R.Karazijs

Lietuvos Respublikos
vyriausiasis muitininkas

K.Pėdnyčia

Valstybinės veterinarijos
tarnybos viršininkas

K.Lukauskas
